

det er det, at vi foreslaa en anden Anvendelse af Indkomstskatten end Regeringens Forslag, og det er jo det, hvorpaa det kommer an. Jeg skal ikke her gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling; kun lige her antyde det; det forekommer os ganske mærkværdigt, ganske uretfærdigt og meningsløst at begynde en Skattereform efter Systemskiftet uden at tænke paa at lette Arbejderklassen for en eneste Øre af dens tunge indirekte Skatter. Vi stille derfor Forslag om, at den væsentlige Del af Indkomstskatten skal bruges til en Toldreform, og en Del af den, men en mindre Del, skal bruges til at kompensere Statens Tilskud til Kommunerne. Det vilde vistnok, da Toldkommissionen i sin Tid afgav sin Betænkning, have forekommet alle Demokrater aldeles forbavsende og have vakt den aller stærkeste Modstand i den demokratiske Lejr, hvis den daværende Regering, Reedtz-Thotts Regering, havde ladet Toldkommissionens Betænkning ligge, og havde forelagt en Reform som denne her om de direkte Skatter, om alle Hartkornsskatters Afskrivning. Der vilde fra Folketingets og Demokratiets Side have rejst sig et Ramaskrig over, at Regeringen Reedtz-Thott lod Toldkommissionens Betænkning ligge og i Stedet for gav sig til at ville afskrive Hartkornsskatterne. Tænk Dem den Situation, der vilde have foreligget i 1897, hvis Ministeriet Reedtz-Thott havde forelagt det her foreliggende Forslag og ladet Toldkommissionens Betænkning ligge. Hvis de vilde sætte Dem ind i den Modstand, man da vilde have rejst fra Demokratiets Side, vilde de ogsaa forstaa den Modstand, det foreliggende Forslag maa rejse fra vor Side, der mene, at vi ikke knne andet end fastholde Demokratiets gamle Standpunkt.

Medens jeg er ved den stigende Skala, altsaa ved Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2, maa jeg maaske rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Det er dette, om det er med hans Vidende og Villie, at Regeringens officielle Blad i en Række Artikler agiterer mod den stigende Skala. Det har nogen Interesse at faa dette at vide. Det er ganske vist tilsyneladende kun den stigende Skala for

Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende i og for sig. Just som der i Udvalget har vist sig en meget stærk Stemning for at imødekomme Kravet fra Kjøbenhavns Kommune, møder „Berlingske Tidende“ med en Artikel om dette Emne mod den stigende Skala overhovedet. „Berlingske Tidende“ advarer de velhavende mod en stigende Skala, thi den er meget farlig. Det forekommer mig, at „Berlingske Tidende“ derigennem ligefrem giver Landstinget Anvisning paa at stryge den stigende Skala af Regeringens Skatteløve. Nu kan man sige, at „Berlingske Tidende“ ikke er Regeringsorgan, Regeringen har andre Organer; men det Tidspunkt, hvorpaa disse Artikler fremkom, og den Maade, hvorpaa de fremkom, gjorde, at mange Mennesker sagde til sig selv: de Artikler ere inspirerede, og de kunne kun være inspirerede fra een Side, „Berlingske Tidende“ kunde ikke af sig selv falde paa at angribe Borgmester Borup, som det aldrig før i sine Levedage har angrebet. Jeg spørger altsaa den højtærede Finansminister, om han kender noget til den Sag, om han overhovedet finder det rigtigt, at Regeringens Blad bruges til at angribe et Princip som dette om en stigende Skala.

Ændringsforslagene under Nr. 6 og under Nr. 7 gaa ogsaa ud paa at fastholde Demokratiets gamle Standpunkt, nemlig at Kongehusets Medlemmer bør beskattes ligesom alle andre Mennesker. Det er, som bekendt, noget, der en Gang har været Lov, det var Lov, da vi havde Indkomstskatten i Begyndelsen af Halvfjerdserne. Det forekommer os underligt, at en Ventreregering ikke en Gang vil foreslaa, hvad der en Gang har været gennemført Lov under en Højregering. — Ændringsforslaget under Nr. 8 gaar ud paa at stryge Ordene „Arv og Forskud paa“. Vi nære nemlig nogen Frygt for, at hvis Forskud paa Arv fritages for Indkomstskat, kunde der herigennem ligesom aabnes en Udvej for Folk til at unddrage sig Arveafgiften ved at lade en Del af deres Arv i levende Live komme Arvingerne til Gode som Forskud. — Ændringsforslaget under Nr. 12 hænger sammen med det store Ændringsforslag under Nr. 1 og Nr. 2, og jeg skal derfor ikke nærmere komme ind derpaa.